

in.ihned.cz/zahranici

ty, dlouhali se v zubech, dokonce i nahlas pouštěli větry.

Drahá podívaná

Horské gorily jsou vrcholnou turistickou atrakcí Rwandy. Právě tato země je v současné době nejlepší lokalitou na světě, kde je můžete vidět v divoké přírodě. Sousední Demokratická republika Kongo je dost nebezpečná a ve vedlejší Ugandě jsou zase mnohem neprostopupnější pralesy.

Osm gorilích rodin žijících v různých nadmořských výškách pohoří Virunga si na lidi už zvyklo. Turistické skupiny o maximálním počtu osmi lidí mohou zůstat jen hodinu denně, povolení stojí odrazujících 375 USD. Přístup je zakázán rovněž všem s jakýmkoli příznaky nachlazení. Lidé se nesmějí přibližovat na méně než sedm metrů – i když gorily mají někdy poněkud jiný názor.

„Chceme zajistit, aby veškeré dopady zvenčí byly minimální, proto máme tak striktní pravidla,“ říká manažer turistické centrály Ernest Ntagozera, který má na starosti chráněné oblasti. „Ale peníze za vstupy jsou důležité pro ochranu a výzkum a navíc pomáhají i místní komunitě.“

Jelikož si stopaři vedou záznamy o místech pohybu goril, máte v podstatě zaručeno, že na ně narazíte. I když délka a obtížnost treku se výrazně liší. My jsme to měli jednoduché: přejít přes pole brambor a čiroku, minout vesničky z hlíněných chat a zamávat dětem, a nakonec asi hodinový trekking pralesem, než jsme narazili na naši první gorilu.

Kdo má zájem, může se vydat k hrobu Dian Fossey, ochránkyně, která strávila mezi těmito stvořeními osmnáct let a jejíž kniha byla předlohou zmíněného filmu. Je to jen dvě hodiny chůze. Vydat se za některými vzdálenějšími skupinami goril ovšem může znamenat i celodenní pochod.

Genocida: součást naší historie

Vedle goril se Rwanda zapala do povědomí světové ve-

řejnosti smutnou historií: genocidou v roce 1994. Loni si země i svět připomněly desáté výročí krvavých masakrů, při nichž bylo za pouhých sto dní zavražděno možná až milion lidí, převážně Tutsiů, a většinou rozsekáno mačetami.

Jak jsme projížděli zemí, bylo těžké srovnat se s vřelostí lidí, kteří prožili před pár lety takovou hrůzu. Místa, kde se genocida odehrávala, jsou rozsesta po celé zemi. Loni v dubnu bylo v hlavním městě otevřeno Kigali Memorial Centre, které poskytuje srdcervoucí a ucelený pohled na tragédii a její následky.

„Nemůžeme to ignorovat, je to součást naší historie a my chceme, aby o tom lidé věděli. Ale už je to minulost. Nacházíme se ve stadiu hojení ran, jdeme dál a díváme se do budoucnosti,“ říká Ntagozera.

Vězení jsou přeplněná lidmi obviněnými z válečných zločinů. Míjeli jsme skupinu mužů oblečených do obligátních růžových vězeňských mundúrů, kteří u silnice vyráběli cihly. Vláda však oddaně pracuje na národním usmíření a v zemi již mnoho let panuje mír a klid. „Situace je teď velmi stabilní,“ říká Ntagozera a dodává: „Jsme jedna z nejbezpečnějších zemí v Africe.“

Sázka na turistiku

I když hluboce zakořeněné problémy samozřejmě přetrvávají, pocit, že se země pohybuje kupředu, je téměř hmátatelný. A turistika hraje ve vládních plánech na obnovu Rwandy velkou roli. Kigali, jehož podstatné části byly během konfliktu zničeny, se ve velkém obnovuje. Po celé zemi rostou hotely.

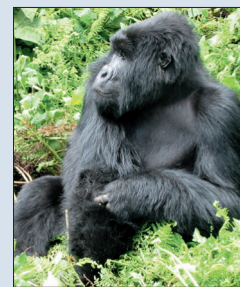

FOTO: ERIC VANCE

ZAJÍMAVOST

Horské gorily

Gorila horská (*Gorilla beringei beringei*) je poddruhem gorily východní. Žije ve skupinách, které se potulují ve svých domovských areálech o rozloze 400 – 800 ha. Gorily jsou výhradně býložravci: hlavní potravou jsou listy, výhonky, ovoce, kořeny, měkká kůra a houby. Jen příležitostně gorily sbírají mravence a rychle je spolknou, dřív než stačí kousnout.

Za soumraku se skupina ukládá k odpočinku - starší samci na zem, samice a mláďata někdy do hnízd na stromech. Každá samice sdílí hnízdo se svým mláďetem. Vůdcem tlupy a otcem většiny nebo všech mláďat ve skupině je dominantní stříbrohřbetý samec. Horské gorily mají dlouhou a huňatou srst udržující tělesnou teplotu v nadmořských výškách 2500 až 4000 m, kde se vyskytují. Jen obličej, ruce a nohy (a prsa samce) jsou lysé. Dorůstají výšky kolem 170 cm a váží průměrně 170 kg. Nekontrolovaný lov, ničení přirozeného pralesního domova a nelegální obchod brzy vedly k dramatickému poklesu populace. Panovaly obavy, že nepřežijí rok 2000. V roce 1989 žilo 620 horských goril. Nesmírné úsilí vynakládáné na jejich ochranu vedlo k úspěchu: dnes je jich přibližně 650. Zhruba polovina žije v ugandském NP Bwindi Impenetrable, zbytek obývá území sdílené NP Mgahinga (Uganda), severní území Parc National de Volcans (Rwanda) a jižní část Parc National des Virunga (DR Kongo). Přesto zůstává horská gorila jedním z nejohroženějších živočichů planety. K záchraně pomáhá i ekoturistika